

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 30. Primatus Ecclesiæ Lugdunensis confirmatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

Sæculum XI.
A.C. 1095.

§. XXX.

Primatus Ecclesie Lugdunensis confir-
matus.

Sup. lib.
LXII. §.
57.

Decr. Urb.
to. 10. Conc.
p. 517.

Privatarum quoque Ecclesiarum causæ in Concilio Claromontano definitæ. Primo Urbanus Papa juxta Bullam Gregorii VII. Gebuino Archiepiscopo faventem, Ecclesie Lugdunensis Primatum confirmavit, nam Hugo, Gebuini Successor, cujus, utpote Sedis Apostolicæ Legati, major erat auctoritas, in Concilio conquerebatur, quod illa Bulla, etsi causa in compluribus Conciliis provincialibus fuisset agitata, nullum effectum sortita esset. Lecta sunt concessa a Sede privilegia, quibus hic Primatus stabiliebatur, cumque Archiepiscopus Senonensis acquiescere nollet, sæpius datae sunt ei induciæ, sed tandem sexta Concilii die consumpta, quia ad causam suam defendendam nihil produxerat, ex totius Concilii sententia decisum est, Archiepiscopum Senonensem Lugdunensi tanquam Primati suo obedientem & sub-

jectum

non debet; scilicet Reges per excommunicationis censuram Regno privari posse. Contra Protestantes autem probatur; Calumniatores esse, qui simpliciter affirmant, firmum ratumque esse inter Catholicos principium, Reges a quorumquam Mortalium per viam juris deponi posse.

Seculum XI.

A.C. 1095.

Ergo Papa Bullam edi iussit, ad Hugonem Archiepiscopum Lugdunensem directam, in qua ipsi & Successoribus stabiliebatur Primatum in quatuor Provinciis, quæ in Privilegio Gebuino a Gregorio VII. concessio designabantur. Erant vero hæc provinciæ, Lugdunensis, Rotomagensis, Turonensis, & Senonensis. Refractariis Excommunicationis pœna denunciabatur. Cum hæc sententia pronunciaretur, aderant Archiepiscopi duodecim, nempe omnes, qui ad Concilium venerant, Senonensi excepto; tum Episcopi octoginta, & plus quam nonaginta Abbates. Hæc Bulla prima Decembris anno millesimo nonagesimo quinto data. Archiepiscopus autem Senonensis, usque adeo repugnans, hoc forsan fundamento nixus fuerit, quod ipsemet vi privilegii, Ansegiso Antecessori suo a Joanne VIII. Papa concessi, Primatem se diceret. Et præterea quod sub alterius Principis potestate degeret, sicut Archiepiscopus Lugdunensis, qui Germanorum Imperio, utpote in Regno Burgundiæ positus, subiciebatur. Quam recusandi causam Archiepiscopus Rotomagensis quoque, Regi Angliæ subiectus, afferre potuisset. Archiepiscopus Turonensis lubentius consensit, forte quia Jurisdictionem in Episcopos Britannia sibi confirmari sperabat. Quod etiam in

Can. 7. p. 5.

Con-

Concilio Claromontano obtinuit; nam *Sæculum XI.*
 id ipsum Episcopus Pictaviensis, in Con- *A.C. 1095.*
 cilio præsens, nobis testatum postea fe-
 cit, datis literis, in quibus dicit, Rudol-
 phum Archiepiscopum Turonensem cau-
 sam suam contra Archiepiscopum Do-
 lensensem exposuisse, ac Papam utriusque
 Partis momenti mature pensatis Archi-
 episcopum Dolensem damnasse & præ-
 cepisse, ut Archiepiscopo Turonensi sub-
 jiceretur, ac prioris temporis contuma-
 ciam sibi remitti deprecaretur.

Sub finem Concilii, nempe vigesima *Conc. p. 472.*
 octava Novembris anno millesimo nona- *5. Miscell. p.*
 gesimo quinto, Papam Bullam, qua Epi- *282.*
 scopatus Attrebatensis restituebatur, pu-
 blice recitari jussit, eique Sessioni Archi-
 episcopi quatuordecim, Episcopi ducen-
 ti viginti quinque, & Abbates plusquam
 octoginta interfuere. Hanc Bullam to-
 tum Concilium, in quo Lambertus, pri-
 mus Attrebatensium Episcopus, a Papa
 vocatus, federat, approbavit & confir-
 mavit. Gaucerio vero, qui se Episco-
 pum Cameracensem gerebat, omni Of-
 ficio Episcopali & Sacerdotali interdi-
 ctum, addita anathematis in ipsum & fau-
 tores ejus comminatione, si diutius hanc
 Sedem occupare præsumeret, quam da-
 to pretio coemisset, atque Baculum an- *Narrat Tor-*
 nulumque de manu Imperatoris Henrici *nac. to. 12.*
 accepisset. Contra Concilium, electio- *Spicil. pag.*
 445.

Bbb 3 ne

Sæculum XI. ne Manassis, antea Archidiaconi Remensis, confirmata, decrevit, ut Episcopus Cameracensis consecraretur, quod Gaucerius huc usque auctoritate Imperatoris munitus prohibuerat. Nihilominus etiam post Concilium, Gaucerio ejusdem Principis potentia Sedem usurpante, Schisma Ecclesiæ Cameracensis non ante elapsos annos decem extinctum.

§. XXXI.

Petri Eremitæ Peregrinatio.

At inter omnia Concilii Claromontani Acta nullum celebratum magis, aut quod gravioris momenti effectus produxerit, quam Belli Sacri suscipiendi Decretum; cujus rei origo hæc fuit. In Francia degebat quidam Eremita; cui nomen Petrus, ex Diocesi Ambianensi, virtutibus clarus & extrema paupertate contentus. Statura corporis ei modica, facies macilenta, nullus vestium cultus. Nudis pedibus incedebat, vetusto palliolo involutus, & iter faciens asello vehabatur. Cum pietatis causa Jerosolymam profectus fuisset, totis visceribus commotus est, cernens, Loca Sacra ab Infidelibus occupari, in templi area fanum Mahometanorum stare, & Ecclesiam S. Sepulchri equorum stabulis junctam. Vir autem solertissimus sapissime hospitem suum, qui Christianus erat, per-

Hist. Bell.
Sacr. Musæ.
Ital. p. 131.